

СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ТА ЇЇ УЧАСТЬ У ФОРМУВАННІ ЄДИНОГО ЕКОНОМІЧНОГО ПРОСТОРУ

Шевчук Л.І.

Науковий керівник – к.е.н., доцент Краєвська А.С.

Європейська інтеграція є доволі складним соціально-політичним явищем, яке передбачає не лише інтеграцію України в міждержавні структури, а й розвиток з усіма країнами Заходу.

Відносини між Україною та Європейським Союзом були започатковані в грудні 1991 року, коли Міністр закордонних справ Нідерландів, як представник головуєчої в ЄС країни, у своєму листі від імені Євросоюзу офіційно визнав незалежність України. Чинною правовою основою відносин між Україною та ЄС є Угода про партнерство та співробітництво (УПС) від 14 червня 1994 р., у межах якої визначено 7 пріоритетів співпраці між Україною та ЄС: енергетика, торгівля та інвестиції, юстиція та внутрішні справи, наближення законодавства України до законодавства Євросоюзу, охорона навколишнього середовища, транспортна сфера, транскордонне співробітництво, співпраця у сфері науки, технологій та космосу.

Одним із важливих напрямків зовнішньоекономічної діяльності України є подальший розвиток торговельно-економічного та інвестиційного співробітництва з країнами ЄС. Кредитний портфель ЄІБ в Україні складається з шести інвестиційних проектів, які можуть бути спрямовані на модернізацію транспортної та енергетичної інфраструктур, підвищення рівня енергоефективності економіки України, зміцнення рівня захисту навколишнього середовища, реформування системи освіти, а також на підтримку приватного ділового сектору України.

План економічних реформ на 2014 рік має виходити із завдань євроінтеграції, передбачати всебічну підготовку української економіки, суспільства і держави до імплементації Угоди про Асоціацію з ЄС. Орієнтиром реформування реального сектору економіки має стати його всеохоплююча модернізація, що передбачає: розвиток виробничих потужностей для поглибленого перероблення та виробництва кінцевої продукції високої якості; поступове зменшення частки застарілих ресурсоемних низькотехнологічних виробництв; зниження їх енергоемності; послідовну гармонізацію вітчизняних стандартів виробництва зі стандартами ЄС та ін. Головним важелем реалізації поставлених завдань є створення сприятливого підприємницького та інвестиційного клімату в країні.

Загалом Україна має потенційно широкі ринкові можливості сталого соціально-економічного розвитку в межах майбутнього єдиного ринку після її вступу до ЄС.